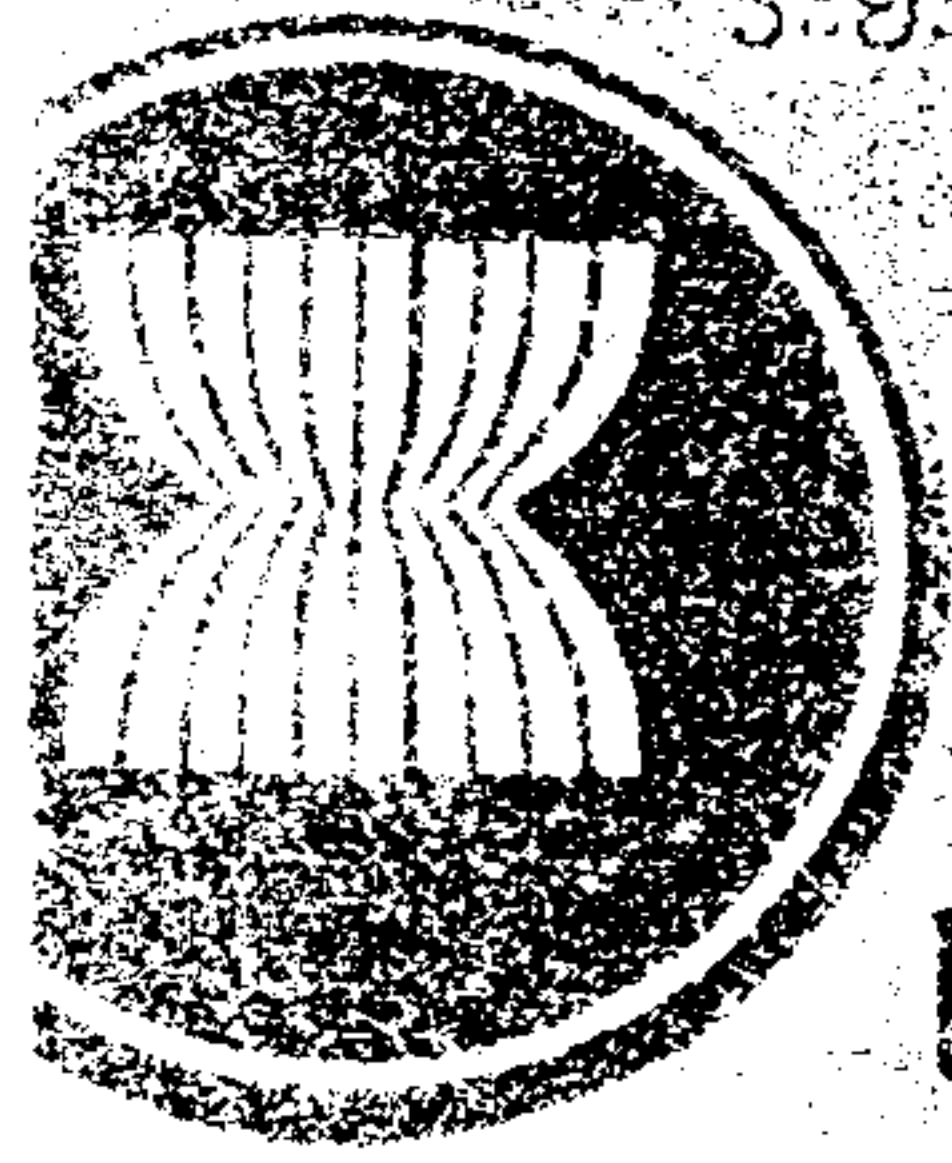
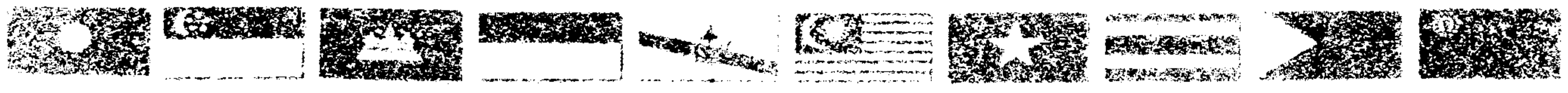

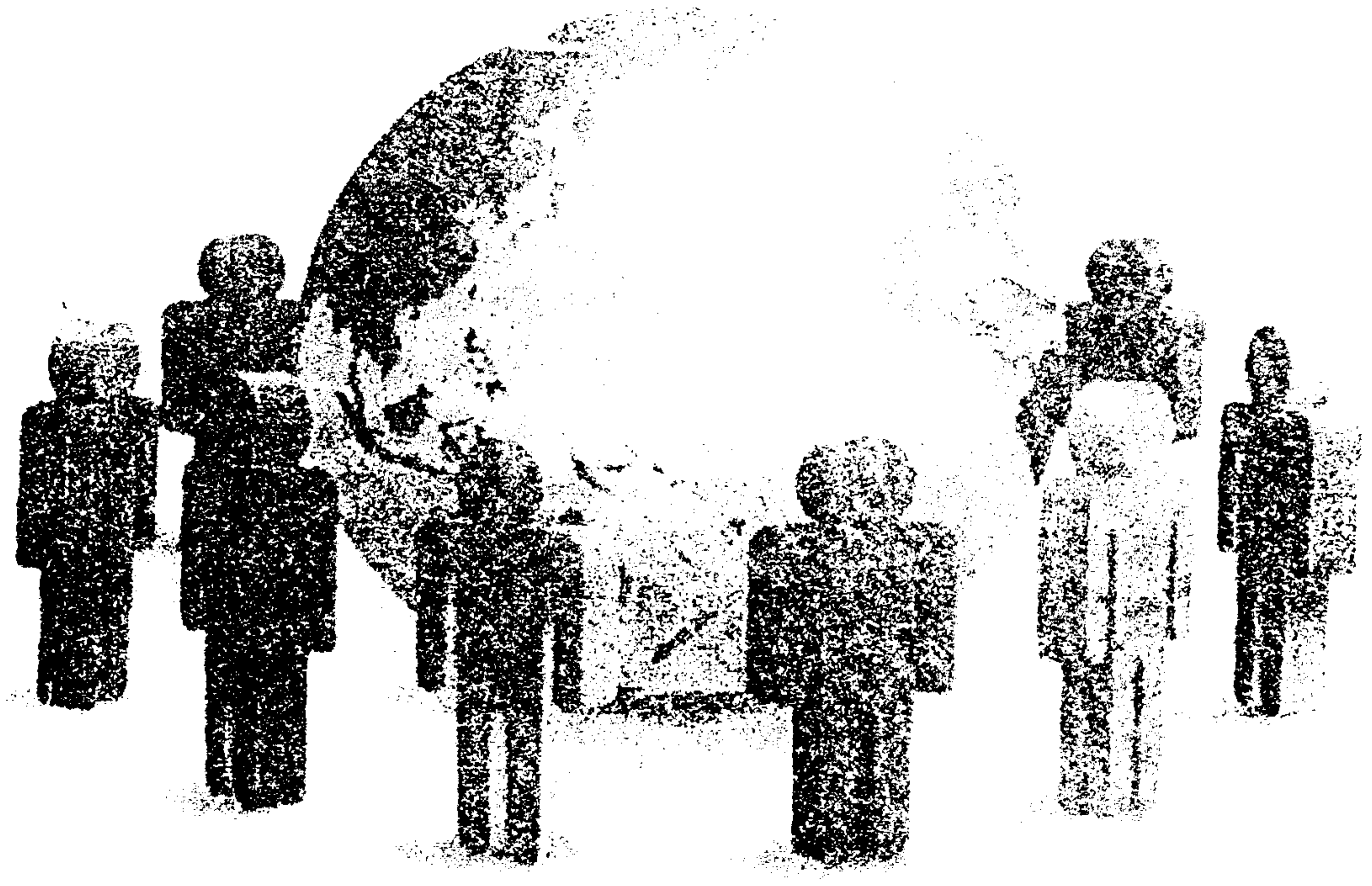
โครงการที่ ๑ รวมบริษัท... โดยบริษัท...
โดยมีรัฐของประเทศหรือบุคคลต่างประเทศเข้าร่วมด้วย
ระยะที่ ๑ จัดทำเป็นคู่มือกฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีอาญาเพื่อรองรับเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

คู่มือรวมกฎหมายระหว่างประเทศ แผนกคดีอาญาเพื่อเตรียมความพร้อม พนักงานสอบสวนเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

“ หนึ่งวิสัยทัศน์ หนึ่งเอกลักษณ์ หนึ่งประชาคม ”

กรมส่งเสริมงานสอบสวน สำนักงานกฎหมายและคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

คำนำ

คู่มือรวมกฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีอาญาเพื่อเตรียมความพร้อมของพนักงานสอบสวนเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อรองรับการที่ประเทศไทยจะเข้าสู่ในการเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยมีประเทศสมาชิกทั้ง ๑๐ ประเทศได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย บรูไนดารุสซาลาม ลาว พม่า และกัมพูชา ซึ่งผลของการรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะมีการเคลื่อนย้ายคน สินค้า การบริการ เงินทุน และการเคลื่อนย้ายแรงงานอย่างเสรี ซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ ทั้งการค้า ยาเสพติด การค้ามนุษย์ การก่อการร้าย อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ ซึ่งปัจจุบันอาเซียนได้ให้ความสำคัญกับอาชญากรรมข้ามชาติ ๘ ประเภท ได้แก่

การค้ายาเสพติด การค้ามนุษย์ โจรสลัด การค้าอาวุธ การฟอกเงิน การก่อการร้าย อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ และอาชญากรรมคอมพิวเตอร์

โดยคณะผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อพนักงานสอบสวนโดยเฉพาะในส่วนของสาระความรู้ที่เกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีอาญา ในอันที่จะนำไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนด้านการอำนวยความสะดวกทางอาญาให้แก่ประชาชนทั่วไปและรวมถึงการปฏิบัติต่อนักท่องเที่ยวและชาวต่างชาติที่เดินทางเข้า-ออกผ่านราชอาณาจักรไทย นอกจากนี้ผลจากการเคลื่อนย้ายแรงงานและการเดินทางเข้า-ออกของนักท่องเที่ยวหลาย ๆ ประเทศอย่างเสรี อาจนำไปสู่การเกิดปัญหาอาชญากรรมต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น อาทิ ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติในรูปแบบต่าง ๆ พนักงานสอบสวนจึงจำเป็นต้องศึกษาเพื่อมีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีอาญา เพื่อการปฏิบัติหน้าที่พนักงานสอบสวนให้มีศักยภาพดีสามารถทำงานได้อย่างมีระบบ ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง เพื่อเตรียมความพร้อมของพนักงานสอบสวนเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

สถาบันส่งเสริมงานสอบสวน

สำนักงานกฎหมายและคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

สารบัญ

	หน้า
บทที่ ๑ บทนำ	
๑.๑ ผลกระทบด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมของการเป็นประชาคมอาเซียน	๑-๓
๑.๒ ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายอาญาระหว่างประเทศ	๓-๖
บทที่ ๒ กฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีอาญา	
๒.๑ พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ.๒๕๒๑	๗-๑๒
๒.๒ พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัด พ.ศ.๒๕๓๔	๑๓-๑๙
๒.๓ พ.ร.บ.ให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการกระทำความผิดบางอย่างทางทะเล พ.ศ.๒๕๙๐	๒๐-๒๓
๒.๔ พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.๒๕๓๔	๒๔-๓๕
๒.๕ พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.๒๕๕๖	๓๖-๔๐
๒.๖ พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย พ.ศ.๒๕๕๖	๔๑-๔๗
๒.๗ พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ.๒๕๕๖	๔๘-๕๗
๒.๘ พ.ร.บ.สัญชาติ พ.ศ.๒๕๐๘	๕๘-๖๘
๒.๙ พ.ร.บ.ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ.๒๕๓๕	๖๙-๗๙
๒.๑๐ พ.ร.บ.การปฏิบัติเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศในการดำเนินการ ตามคำพิพากษาคดีอาญา พ.ศ.๒๕๒๗	๘๐-๘๘
๒.๑๑ พ.ร.บ.ส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ.๒๕๕๑	๘๙-๙๙
๒.๑๒ พ.ร.บ.การอำนวยความสะดวกในการขนส่งข้ามพรมแดน พ.ศ.๒๕๕๖	๑๐๐-๑๐๔
บรรณานุกรม	๑๐๕
คณะทำงาน	๑๐๖

บทนำ

๑.๑ ผลกระทบด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมของการเป็นประชาคมอาเซียน^[๑]

ประเทศไทยจะเข้าสู่ในการเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ.๒๕๕๘ นั้น ซึ่งจะมีผลกระทบต่อระบบกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ผลของการรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่จะมีการเคลื่อนย้ายคน สินค้า การบริการ เงินทุน และการเคลื่อนย้ายแรงงานอย่างเสรี โดยจะก่อให้เกิดปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ ทั้งการค้า ยาเสพติด การค้ามนุษย์ การก่อการร้าย อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ ซึ่งปัจจุบันอาเซียนได้ให้ความสำคัญกับอาชญากรรมข้ามชาติ ๘ ประเภท ได้แก่ การค้ายาเสพติด การค้ามนุษย์ โจรสลัด การค้าอาวุธ การฟอกเงิน การก่อการร้าย อาชญากรรมทางเศรษฐกิจ และอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ ดังนั้นประเทศไทยจะต้องมีการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายดังกล่าว ซึ่งปัจจุบันประเทศไทยได้ให้ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องอาญาหลายระดับ ระดับระหว่างประเทศได้แก่ อนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติที่จัดตั้งในลักษณะองค์กร ค.ศ.๒๐๐๐ ระดับภูมิภาคได้แก่ สนธิสัญญาว่าด้วยความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในเรื่องทางอาญาอาเซียน ค.ศ.๒๐๐๔ และได้ทำบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือของประเทศในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงเพื่อต่อต้านการค้ามนุษย์ ค.ศ.๒๐๐๔ ในระดับทวีปได้แก่ บันทึกความเข้าใจระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรกัมพูชาเรื่องความร่วมมือทวิภาคีว่าด้วยการขจัดการค้าเด็กและหญิงและการช่วยเหลือเหยื่อของการค้ามนุษย์ ค.ศ.๒๐๐๓ บันทึกความเข้าใจระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวว่าด้วยความร่วมมือต่อต้านการค้ามนุษย์โดยเฉพาะสตรีและเด็ก ค.ศ.๒๐๐๓ บันทึกความเข้าใจระหว่างกระทรวงความมั่นคงสาธารณรัฐประชาชนจีนกับอาเซียนว่าด้วยความร่วมมือในประเด็นความมั่นคงรูปแบบใหม่ ค.ศ. ๒๐๐๔ ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามในเรื่องการป้องกันและต่อสู้อาชญากรรมในลักษณะต่าง ๆ ค.ศ.๒๐๐๔ สนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดน สนธิสัญญาว่าด้วยความช่วยเหลือซึ่งกันและกันทางอาญา และสนธิสัญญาโอนตัวนักโทษเด็ดขาดระหว่างประเทศ ในระดับภายในประเทศได้แก่ พระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. ๒๕๓๕ พระราชบัญญัติการปฏิบัติเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศในการดำเนินตามคำพิพากษาคดีอาญา พ.ศ.๒๕๒๗ และพระราชบัญญัติส่งผู้ร้ายข้ามแดน พ.ศ.๒๕๕๑ สำหรับประเทศสมาชิกอาเซียนที่มีสนธิสัญญากับประเทศไทยเกี่ยวกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนมีจำนวน ๕ ประเทศ ได้แก่ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ประเทศมาเลเซีย ประเทศอินโดนีเซีย และประเทศฟิลิปปินส์

ผลกระทบด้านกระบวนการยุติธรรมทางอาญา แม้การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนจะไม่เกิดผลกระทบทางด้านกระบวนการยุติธรรมโดยเร็วเมื่อเปรียบเทียบกับผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ แต่ผลกระทบด้านกระบวนการยุติธรรมทางอาญาจะเกิดขึ้นเมื่อมีการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนแล้ว ซึ่งกระบวนการยุติธรรมไม่ว่าในชั้นตำรวจ อัยการ ศาลและราชทัณฑ์จะต้องมีการปรับตัวและเตรียมการรองรับผลกระทบที่จะเกิดขึ้น การเตรียมความพร้อมด้านบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม บุคลากรในกระบวนการยุติธรรมจะต้องพร้อม

รองรับการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาเนื่องจากปัญหาและความซับซ้อนของอาชญากรรมข้ามชาติจะเพิ่มมากขึ้น บุคลากรจะต้องมีการศึกษาและเรียนรู้กฎหมายต่างประเทศ กฎหมายของประเทศสมาชิกอาเซียน กฎหมายเกี่ยวกับการค้าการลงทุน และภาษาต่างประเทศมากขึ้นกว่าในปัจจุบัน

ปัญหาการดำเนินคดีอาญาในชั้นตำรวจและพนักงานอัยการ เนื่องจากประเทศสมาชิกอาเซียนมีระบบกฎหมายที่แตกต่างกันโดยมีเหตุผลทางประวัติศาสตร์ยุคอาณานิคมเป็นฐานในการเลือกใช้ระบบกฎหมาย เช่น ประเทศลาว กัมพูชา เวียดนาม เคยตกเป็นอาณานิคมของฝรั่งเศส จะเลือกใช้ระบบกฎหมายซีวิลลอว์ ส่วนประเทศที่เคยตกเป็นอาณานิคมของประเทศอังกฤษ ได้แก่ ประเทศสิงคโปร์ มาเลเซีย บรูไน จะเลือกใช้ระบบคอมมอนลอว์ ส่วนประเทศที่นับถือศาสนาอิสลามจะมีการนำกฎหมายอิสลามชะรีอะฮ์มาใช้ประกอบกับระบบคอมมอนลอว์ด้วย ดังนั้นขั้นตอนการดำเนินคดีอาญาในชั้นตำรวจ และพนักงานอัยการ จึงมีความแตกต่างกันไม่ว่าขั้นตอนการจับ การค้น การสอบสวน การยื่นฟ้องคดีต่อศาล เมื่อมีการรวมเป็นประชาคมอาเซียนแล้ว ขั้นตอนการดำเนินคดีอาญาของประเทศหนึ่งอาจจะไม่เป็นที่ยอมรับของอีกประเทศหนึ่ง แต่ด้วยข้อจำกัดในการบังคับใช้กฎหมายที่กฎหมายประเทศหนึ่งไม่สามารถใช้บังคับกับอีกประเทศหนึ่งได้ ดังนั้นทางออกของการดำเนินคดีอาญาในชั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจและพนักงานอัยการคือการทำข้อตกลงกับประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อให้มีการสร้างระบบหรือช่องทางพิเศษ สำหรับความร่วมมือทางอาญาระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน เช่น ระบบตำรวจอาเซียน เหมือนอินเตอร์โพล หรือตำรวจสากล มีหมายจับอาเซียน (ASEAN Arrest Warrant) ที่หมายจับในประเทศหนึ่งสามารถจับผู้ต้องหาได้ทุกประเทศในอาเซียนโดยไม่ต้องไปขออนุญาตใหม่ มีพนักงานสอบสวนร่วม (Joint Investigation Team) ที่พนักงานสอบสวนของหลายประเทศที่มีเขตอำนาจเกี่ยวพันกัน เป็นคณะพนักงานสอบสวนร่วมมีอำนาจร่วมทำคดีด้วยกัน หรือสถานที่ดำเนินคดีที่เหมาะสม (Choice of Forum to Prosecute) โดยเจ้าหน้าที่ผู้ฟ้องคดีมีอำนาจพิจารณาฟ้องคดีในศาลของประเทศที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพในการดำเนินคดี เป็นต้น การดำเนินคดีร่วมดังกล่าวในเบื้องต้นไม่สามารถกระทำได้ทุกฐาน ความผิดจะกระทำได้เฉพาะคดีที่มีฐานความผิดองค์ประกอบหรือลักษณะเดียวกัน ส่วนมากเป็นความผิดที่ประเทศมีข้อผูกพันตามสนธิสัญญาระหว่างประเทศ เช่น การค้ายาเสพติด การค้ามนุษย์ การลักลอบขนคนข้ามถิ่น (People Smuggling) โจรสลัด (Sea Piracy) และฟอกเงิน เป็นต้น ในชั้นพนักงานอัยการอาจจะมีการก่อตั้งองค์กรอัยการอาเซียนเพื่อทำหน้าที่ประสานงานในการดำเนินคดีชั้นพนักงานอัยการกับอัยการของประเทศสมาชิกอาเซียน ซึ่งปัจจุบันสำนักงานอัยการสูงสุดได้ตั้งศูนย์พันธกิจอาเซียนเพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับภารกิจด้านอาเซียนของสำนักงานอัยการสูงสุดเป็นการเฉพาะ ปัจจุบันการดำเนินคดีอาชญากรรมข้ามชาติมีปัญหาและอุปสรรคมากเนื่องจากแต่ละประเทศมีระบบกฎหมายที่แตกต่างกันและบางประเทศไม่มีการทำความตกลงให้ความร่วมมือซึ่งกันและกัน เช่น การส่งผู้ร้ายข้ามแดน ซึ่งปัจจุบันประเทศสมาชิกอาเซียนมีเพียง ๕ ประเทศเท่านั้นที่มีสนธิสัญญากับประเทศไทยเกี่ยวกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดน เนื่องจากระบบกฎหมายคอมมอนลอว์ไม่มีระบบต่างตอบแทนในการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างกันต้องใช้สนธิสัญญาเท่านั้น ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องเข้าไปเจรจากับประเทศที่ยังไม่มีสนธิสัญญาการส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับประเทศไทย

ปัญหาความร่วมมือในการรวบรวมพยานหลักฐานไม่ว่าในชั้นตำรวจ พนักงานอัยการ ประเทศสมาชิก อาเซียนจะต้องทำความเข้าใจกันไม่ว่าจะเป็นการส่งมอบพยานวัตถุและพยานเอกสารที่เป็นต้นฉบับการยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้กระทำความผิด ตลอดทั้งการโอนตัวนักโทษซึ่งขณะนี้ประเทศไทยได้มีสนธิสัญญาโอนตัวนักโทษกับกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนแล้วจำนวน ๔ ประเทศ ได้แก่ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ราชอาณาจักรกัมพูชา สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม และประเทศฟิลิปปินส์ ส่วนอีก ๖ ประเทศยังไม่มีสนธิสัญญาดังกล่าว และอยู่ระหว่างการเจรจากับประเทศมาเลเซีย ซึ่งจะต้องทำให้ครบทั้ง ๑๐ ประเทศ

ปัญหาการดำเนินคดีอาญาในชั้นศาล การดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีของแต่ละประเทศมีความแตกต่างกันบางประเทศใช้ระบบกล่าวหา บางประเทศใช้ระบบไต่สวน ปัญหาการรับฟังพยานหลักฐานปัญหาว่าพยานหลักฐานที่ได้ในประเทศหนึ่งศาลในอีกประเทศหนึ่งจะรับฟังเป็นพยานหลักฐานได้หรือไม่ การสืบพยานประเด็นในศาลแต่ละประเทศจะนำมารับฟังเป็นพยานหลักฐานในศาลอีกประเทศหนึ่งได้หรือไม่ การบังคับใช้กฎหมายศาลอาจจะต้องใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการขัดกันแห่งกฎหมาย พ.ศ.๒๕๔๘ มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้เรื่องการรับรองและบังคับตามคำพิพากษาของศาลประเทศสมาชิกอาเซียนประเด็นคือศาลของประเทศสมาชิกอาเซียนมีคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาดแล้ว คู่ความในคดีต้องการนำคำพิพากษาของประเทศสมาชิคนั้นมาให้ศาลไทยรับรองและบังคับตามคำพิพากษาในประเทศไทย ศาลไทยจะรับรองและบังคับตามคำพิพากษาของศาลต่างประเทศนั้นอย่างไร ซึ่งจะต้องไปทำความเข้าใจกับประเทศสมาชิกอาเซียนเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว

๑.๒ ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายอาญาระหว่างประเทศ^(๒)

กฎหมายอาญาระหว่างประเทศหรือกฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีอาญา แท้จริงเป็นการใช้กฎหมายอาญาภายในของแต่ละประเทศนั่นเองอย่างไรก็ตาม ในคดีอาญาที่มีความเกี่ยวข้องกับต่างประเทศย่อมเกิดมีปัญหาในการนำกฎหมายอาญามาปรับใช้กับคดีนั้น เช่นปัญหาในการกำหนดสถานที่กระทำความผิด ปัญหาสัญชาติของผู้กระทำความผิด ปัญหาสัญชาติของผู้เสียหาย

ในโลกปัจจุบัน ปัญหากฎหมายอาญาระหว่างประเทศได้ขยายตัวออกไปอย่างกว้างขวางด้วยสาเหตุหลัก ๔ ประการ คือ

๑. การเคลื่อนย้ายถิ่นที่อยู่ไปมาในประเทศต่าง ๆ การเคลื่อนย้ายดังกล่าวอาจเป็นไปอย่างชั่วคราว เช่น การเดินทางไปประเทศต่าง ๆ เพื่อการท่องเที่ยว หรือเพื่อการธุรกิจ เป็นต้น หรืออาจย้ายถิ่นที่อยู่เป็นการถาวร เช่น ผู้อพยพไปตั้งถิ่นฐานหรือสืบทอดกิจการเมืองอย่างถาวร หรือเพื่อหางานทำ ดังนั้น หากบุคคลดังกล่าวกระทำความผิดขึ้นในประเทศที่ตนไปอยู่ เช่น คนอเมริกันที่เข้ามาท่องเที่ยวทำธุรกิจ คนลาวหรือคนเขมรอพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานในประเทศ กระทำความผิดอาญา ประเทศไทยจะเป็นผู้ดำเนินคดีและใช้กฎหมายของประเทศใดลงโทษผู้นั้น ในทำนองกลับกับคนไทยที่ไปศึกษาต่างประเทศก็ดี ไปทำงาน หรืออพยพเข้าไปอยู่ในต่างประเทศแล้วไปกระทำความผิดเข้า ศาลไทยจะมีอำนาจลงโทษได้หรือไม่ และศาลไทยจะใช้กฎหมายใด

บังคับถ้าเป็นกรณีที่มีความผิดและโทษในประเทศนั้น ๆ บัญญัติแตกต่างไปจากของไทย เช่น การกระทำความผิดเป็นความผิดตามกฎหมายต่างประเทศไม่ผิดตามกฎหมายไทย หรือผิดตามกฎหมายไทยแต่ไม่ผิดตามกฎหมายต่างประเทศ หรือเป็นความผิดของทั้ง ๒ ประเทศ แต่บัญญัติโทษต่างกัน จะลงโทษตามกฎหมายของประเทศใด เป็นต้น

๒. การธุรกิจระหว่างประเทศมีการขยายตัวมากขึ้น การเคลื่อนย้ายสินค้า เงิน ทอง ระหว่างกัน การฉ้อโกงข้ามชาติ การปลอม หรือลอกเลียนเครื่องหมายการค้า ลิขสิทธิ์ สิทธิบัตร การนำเข้า-ส่งออกสินค้าต้องห้ามตามกฎหมายรวมตลอดถึงเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าในการสื่อสาร เช่น การหมิ่นประมาทข้ามชาติ โฆษณาหลอกลวงในคุณภาพของผลิตภัณฑ์ เผยแพร่ภาพลามก อนาจาร การขโมยข่าวสาร โดยผ่านสัญญาณดาวเทียม การทำเว็บไซต์หลอกลวง เป็นต้น

๓. การขยายตัวของพวกอั้งยี่หรือองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ (transnational organized crime) หรือการกระทำความผิดที่มีลักษณะพิเศษ เช่น การขโมยศิลปะวัตถุอันล้ำค่าของชาติหนึ่งไปยังอีกชาติหนึ่ง การปลอมแปลงเงินตรา การค้ายาเสพติด ค้าโสเภณี การขโมยเด็ก เพราะได้ผลประโยชน์ตอบแทนสูง รวมทั้งการขยายอวัยวะให้แก่เศรษฐกิจในต่างประเทศด้วย

๔. หลังสงครามโลกครั้งที่สอง ได้เกิดความผิดทางอาญาในลักษณะของการก่อการร้ายเพิ่มมากขึ้น โดยอาจมีมูลเหตุทางการเมือง เช่น การจี้เครื่องบิน การใช้กำลังเพื่อแบ่งแยกดินแดน ซึ่งมีหลายกรณี ประเทศบางประเทศ ก็สนับสนุนการก่อการร้ายดังกล่าว เช่น ให้เงินช่วยเหลือ ให้อาวุธ เครื่องมือสื่อสาร การลอบสังหารผู้นำประเทศคู่ปรปักษ์ หรือแม้แต่ส่งกองทหารเข้าไปร่วมรบด้วย นอกจากนี้ยังมีความผิดที่เรียกว่า อาชญากรรมสงคราม ความผิดในการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ (Crimes contre L'humanite) การฆ่าหมู่ในค่าย "สัมมนา" การบ่อนทำลายและสืบราชการลับระหว่างประเทศโดยองค์กรของรัฐ เช่น ซี ไอ เอ หรือ (อดีต) เค จี บี เป็นต้น การกระทำเหล่านี้ได้ขยายขอบข่ายของอาชญากรรมให้กว้างขวางออกไปจนนอกเหนืออำนาจของรัฐใดรัฐหนึ่งเพียงรัฐเดียวที่จะดำเนินการให้อาชญากรได้รับโทษสมกับความผิดได้ จึงเป็นความจำเป็นที่รัฐทั้งหลายต้องร่วมมือกัน

ปัญหาระหว่างประเทศดังกล่าวอาจคลี่คลายลงได้ ด้วยอาศัยรากฐานของตัวบทกฎหมายอาญาภายในของแต่ละรัฐ และความร่วมมือระหว่างรัฐทั้งหลายในโลกที่มีจุดมุ่งหมายอันเดียวกัน อันเป็นที่มาของแนวความคิดเรื่อง "กฎหมายอาญาระหว่างประเทศ" หรือกฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีอาญา นั้นเอง

๑. ขอบเขตการใช้กฎหมายอาญานั้นมีหลักให้พิจารณาที่สำคัญอยู่ ๓ ประการ คือ

๑. หลักดินแดน สิ่งที่กำหนดการใช้กฎหมาย ได้แก่ สถานที่กระทำความผิด (le lieu de commission de l'infraction) อาศัยหลักนี้ การกระทำความผิดเกิดขึ้นในรัฐโดยยอมตกอยู่ภายใต้กฎหมายของรัฐนั้น ๆ (lex loci delicti) ไม่ว่าผู้กระทำความผิดหรือผู้เสียหายจะมีสัญชาติใดก็ตาม

๒. การกระทำความผิดที่เกิดขึ้นนอกอาณาเขตของรัฐ แม้ว่าผู้กระทำความผิดหรือผู้เสียหาย จะเป็น
คนสัญชาติของรัฐนั้นก็ตาม ก็ไม่อาจนำกฎหมายของรัฐดังกล่าวไปใช้บังคับการกระทำความผิดที่เกิดขึ้นนอกรัฐ
นั้น ๆ ได้ ผู้กระทำความผิดจะถูกดำเนินคดีภายใต้กฎหมายของรัฐที่ความผิดเกิดเท่านั้น ดังนั้นถ้าประเทศไทย
ถือตามหลักดังกล่าวกฎหมายไทยย่อมใช้กับผู้กระทำความผิดทั้งหลาย ไม่ว่าสัญชาติใดที่กระทำความผิดใน
ราชอาณาจักรไทย แต่ไม่อาจบังคับกับผู้ไปกระทำความผิดนอกราชอาณาจักรได้ แม้ว่าผู้กระทำหรือผู้เสียหาย
จะเป็นคนไทยก็ตาม

๒. หลักบุคคล สิ่งที่กำหนดในการใช้กฎหมายได้แก่ สัญชาติของบุคคล “กฎหมายของรัฐโดยยอม
ใช้บังคับและคุ้มครองคนของรัฐนั้น ๆ ไม่ว่าจะอยู่ ณ ที่ใด” ซึ่งแยกออกได้ ๒ ประเภท คือ

๒.๑ ผู้กระทำความผิด (al personalite active) กฎหมายอาญาของรัฐโดยยอมใช้บังคับกับ
บุคคลที่ถือสัญชาติของรัฐนั้น ที่กระทำความผิดทั้งในและนอกอาณาเขตของรัฐนั้น ๆ ไม่ว่าผู้เสียหายจะเป็นคน
สัญชาติใดก็ตาม หลักนี้ถือสัญชาติของผู้กระทำความผิดเป็นสำคัญ

ถ้าประเทศไทยอาศัยหลักนี้ กฎหมายไทยย่อมใช้กับการกระทำความผิดที่กระทำโดยคนไทย
ในราชอาณาจักรหรือนอกราชอาณาจักร แต่ไม่ใช้บังคับกับความผิดที่กระทำโดยคนต่างชาติในราชอาณาจักรไทย

๒.๒ ผู้เสียหาย (la personnalite passive) กฎหมายอาญาของรัฐโดยยอมใช้คุ้มครองบุคคลที่
ถือสัญชาติของรัฐนั้น ที่ได้รับความเสียหายจากการกระทำความผิด ไม่ว่าในหรือนอกอาณาเขตของรัฐนั้น ๆ
ไม่ว่าผู้กระทำความผิดจะเป็นบุคคลสัญชาติใดก็ตาม หลักนี้ถือสัญชาติของผู้เสียหายเป็นสำคัญ ผู้กระทำ
ความผิดจะถูกดำเนินคดีโดยกฎหมายแห่งรัฐที่ผู้เสียหายมีสัญชาติ

ถ้าประเทศไทยอาศัยหลักนี้ กฎหมายไทยย่อมใช้บังคับกับความผิดที่ได้กระทำต่อบุคคล
สัญชาติไทย ทั้งในและนอกราชอาณาจักร ไม่ว่าผู้กระทำความผิดจะเป็นคนสัญชาติอเมริกัน เยอรมัน ลาว หรือ
เขมร เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม ในบางกรณีผู้เสียหายอาจเป็นรัฐเอง เช่นความผิดฐานปลอมแปลงเงินไทยใน
ประเทศเขมร หากเป็นดังนี้ รัฐที่เสียหายย่อมมีอำนาจดำเนินการได้ ไม่ว่าจะการกระทำดังกล่าวจะเกิดขึ้น ณ ที่ใด
หรือโดยผู้กระทำความผิดไม่ว่าสัญชาติใด

๓. หลักอำนาจลงโทษสากล (l universalite de la repression) ได้แก่ ประเทศใดที่จับกุม
ตัวผู้กระทำความผิดได้ เป็นผู้ที่มีอำนาจพิจารณาและลงโทษตามกฎหมายของประเทศนั้น โดยไม่คำนึงถึง
สัญชาติของผู้กระทำความผิด หรือของผู้เสียหายและไม่ต้องคำนึงถึงสถานที่ที่ความผิดได้เกิดขึ้นด้วย

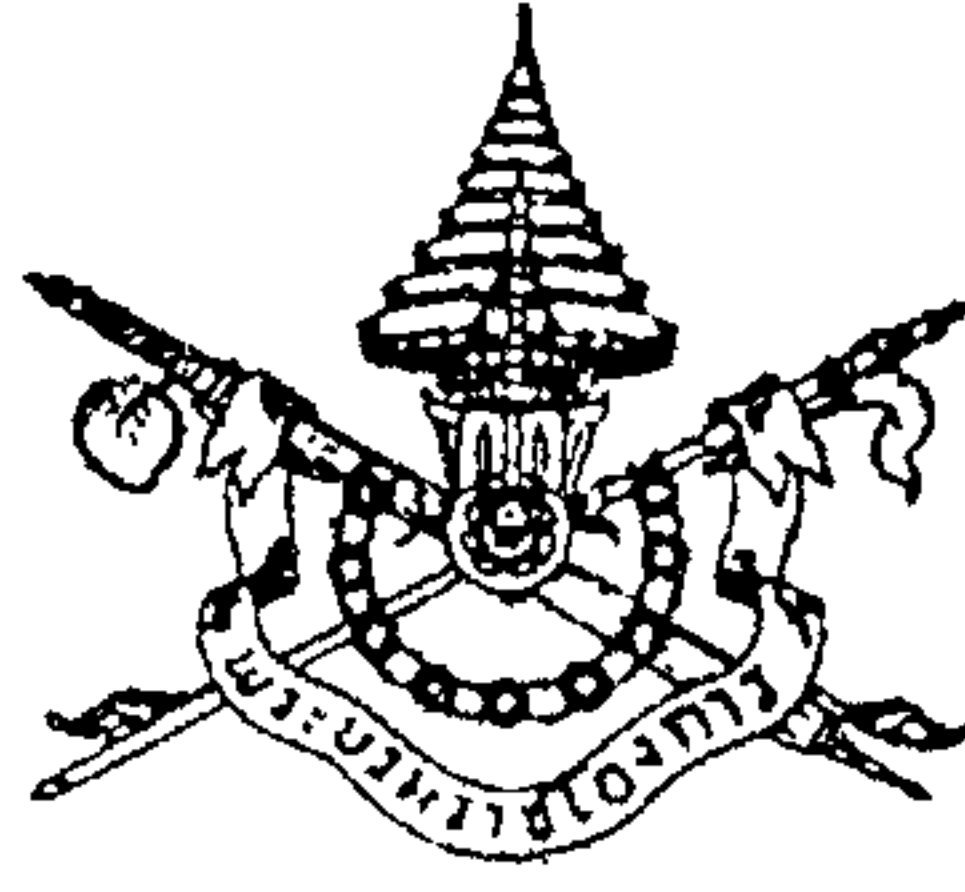
อำนาจลงโทษสากลดังกล่าว ตามปกติมักมีกฎหมายหรือข้อตกลงที่เห็นร่วมกันในระหว่างรัฐ
กำหนดลักษณะของความผิดบางลักษณะที่กระทบกระเทือนต่อผลประโยชน์ร่วมกันของรัฐทั้งหลาย เช่น
ความผิดฐานโจรสลัด การค้ายาเสพติด เป็นต้น หลักใหญ่ ๆ ทั้ง ๓ ประการที่กล่าวมานี้ได้บัญญัติไว้ในประมวล
กฎหมายของไทย กล่าวคือ

๑. ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๔ บัญญัติเรื่องหลักดินแดน เป็นประเด็นสำคัญในการใช้กฎหมาย “ผู้ใดกระทำความผิดในราชอาณาจักรต้องรับโทษตามกฎหมาย...” ด้วยเหตุที่ว่ากฎหมายอาญาบัญญัติขึ้น เพื่อให้เกิดความสงบสุขและความปลอดภัยในพื้นที่ จึงใช้บังคับการกระทำความผิดทุกชนิดในราชอาณาจักร รวมถึงการกระทำที่มี “จุดเกาะเกี่ยว” กับดินแดนด้วยตามมาตรา ๕ และมาตรา ๖

๒. เนื่องจากการถือหลักดินแดนโดยเคร่งครัด จะเป็นอุปสรรคหรือเป็นข้อจำกัดต่อการลงโทษการกระทำที่เกิดขึ้นนอกราชอาณาจักร กฎหมายอาญาจึงบัญญัติรับรองหลักบุคคลเข้าไว้ด้วย เพื่อเสริมหลักดินแดน ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๘ “ผู้ใดกระทำความผิดนอกราชอาณาจักร และ (ก) ผู้กระทำความผิดนั้นเป็นคนไทย... (ข) ผู้กระทำความผิดเป็นคนต่างด้าวและรัฐบาลไทยหรือคนไทยเป็นผู้เสียหาย...”

๓. สำหรับหลักอำนาจลงโทษสากลนั้น เนื่องจากยังไม่มีข้อตกลงร่วมกันอย่างชัดเจน จึงเป็นไปตามกฎหมายอาญาของแต่ละประเทศที่จะบัญญัติขึ้น ของไทยได้บัญญัติลักษณะความผิดทางอาญาที่ใช้หลักอำนาจลงโทษสากลไว้ในมาตรา ๗ อันได้แก่ ความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย ความผิดเกี่ยวกับการปลอมแปลงเงินตรา ดวงตรา แสตมป์ หรือเอกสาร ความผิดเกี่ยวกับการค้าเด็กและหญิง และความผิดฐานชิงทรัพย์หรือปล้นทรัพย์ในทะเลหลวง ซึ่งเป็นกรณีที่มีปัญหาน้อยที่สุด เพราะไม่มีปัญหาเรื่องหลักดินแดนและเป็นความผิดที่บัญญัติโดยกฎหมายภายใน สามารถใช้ได้ทั่วไป ไม่ว่าผู้กระทำความผิดจะเป็นคนสัญชาติใด

ซึ่งส่วนในต่อไปจะเป็นการรวบรวมกฎหมายของกฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีอาญา เพื่อการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนให้มีศักยภาพดีพอที่จะสามารถทำงานได้อย่างมีระบบ ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง เพื่อเตรียมความพร้อมของพนักงานสอบสวนเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

พระราชบัญญัติ

ว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๒๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๑

เป็นปีที่ ๓๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการ
เดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๒๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็น
ต้นไป

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่อากาศยานที่ใช้ในราชการทหารราชการตำรวจ
หรือราชการศุลกากร

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“อากาศยานในระหว่างการบิน” หมายความว่า อากาศยานที่ประตูด้านนอกทุกบานของ
อากาศยานปิดภายหลังที่ผู้โดยสารและหรือเจ้าหน้าที่ประจำอากาศยานขึ้นจนถึงขณะที่ประตูด้านนอกบานใด
บานหนึ่งของอากาศยานนั้นเปิดออกเพื่อให้ผู้โดยสารและหรือเจ้าหน้าที่ประจำอากาศยานลงตามปกติ และ

หมายความรวมถึงกรณีที่อากาศยานต้องลงสู่พื้นโดยเหตุบังคับจนถึงขณะที่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจได้เข้าคุ้มครองความปลอดภัยของอากาศยาน บุคคล และทรัพย์สินในอากาศยานนั้น

“อากาศยานในระหว่างบริการ” หมายความว่า อากาศยานซึ่งอยู่ในระหว่างเวลาที่ผู้ประจำหน้าที่ภาคพื้นหรือเจ้าหน้าที่ประจำอากาศยานเริ่มเตรียมการก่อนการบินสำหรับเที่ยวบินใดโดยเฉพาะจนถึงเวลาครบยี่สิบสี่ชั่วโมง หลังจากอากาศยานลงสู่พื้น และไม่ว่ากรณีใด ๆ ให้หมายความรวมถึงระยะเวลาที่อากาศยานอยู่ในระหว่างการบินด้วย

“เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ” ในส่วนที่เกี่ยวกับประเทศไทย หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ผู้ใดยึดหรือเข้าควบคุมอากาศยานในระหว่างการบิน โดยใช้กำลังประทุษร้ายหรือขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้ายผู้อื่นหรือขู่เข็ญว่าจะกระทำอันตรายต่ออากาศยานนั้น ต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี

มาตรา ๖ ผู้ใด

(๑) ทำลายอากาศยานในระหว่างบริการ

(๒) กระทำความเสียหายแก่อากาศยานในระหว่างบริการเพื่อให้อากาศยานนั้นไม่สามารถทำการบินหรือน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัยของอากาศยานในระหว่างการบิน หรือ

(๓) กระทำแก่อากาศยานในระหว่างบริการด้วยกลอุบาย วัตถุ หรือด้วยวิธีใด ๆ อันอาจทำลายอากาศยาน หรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่อากาศยาน เพื่อให้อากาศยานนั้นไม่สามารถทำการบินหรือน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัยของอากาศยานในระหว่างการบิน

ต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี

มาตรา ๖ ทวิ ผู้ใด

(๑) กระทำการประทุษร้ายผู้อื่นในท่าอากาศยานที่ให้บริการการบินพลเรือนจนเป็นเหตุให้หรือน่าจะเป็นเหตุให้ผู้อื่นนั้นรับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย หรือ

(๒) ทำลาย หรือทำให้เสียหายอย่างร้ายแรงต่อสิ่งอำนวยความสะดวกของท่าอากาศยานที่ให้บริการการบินพลเรือน หรือต่ออากาศยานที่ไม่อยู่ในระหว่างบริการและอยู่ในท่าอากาศยานนั้น หรือทำให้การให้บริการของท่าอากาศยานหยุดชะงักลง

ทั้งนี้ โดยใช้กลอุบาย วัตถุ หรืออาวุธใด ๆ และการกระทำนั้นเป็นอันตรายหรือน่าจะเป็นอันตรายต่อความปลอดภัยของท่าอากาศยานนั้น ต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี

มาตรา ๗ ผู้ใดใช้กำลังประทุษร้ายหรือขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้ายผู้อื่นในอากาศยานในระหว่างการบินซึ่งการกระทำนั้นน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัยของอากาศยาน ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

มาตรา ๘ ผู้ใดทำลายหรือกระทำความเสียหายแก่เครื่องอำนวยความสะดวกในการเดินอากาศตามกฎหมายว่าด้วยการเดินอากาศ หรือกระทำโดยวิธีใด ๆ แก่การปฏิบัติการของเครื่องอำนวยความสะดวกนั้น ซึ่งน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัยของอากาศยานในระหว่างการบิน ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสามหมื่นบาท

มาตรา ๙ ผู้ใดแจ้งข้อความหรือส่งข่าวสารซึ่งรู้อยู่แล้วว่าเป็นเท็จ และการนั้นเป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัยของอากาศยานในระหว่างการบิน ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี

มาตรา ๑๐ ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวในมาตรา ๕ หรือมาตรา ๖ เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี แต่ถ้าการกระทำดังกล่าวเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวในมาตรา ๗ มาตรา ๘ หรือมาตรา ๙ เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี แต่ถ้าการกระทำดังกล่าวเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี

มาตรา ๑๑ ผู้ใดเป็นผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดตามมาตรา ๕ มาตรา ๖ หรือมาตรา ๖ ทวิ ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการ

ผู้ใดพยายามกระทำความผิดตามมาตราดังกล่าวในวรรคแรก ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดสำเร็จ

ผู้ใดกระทำการใดอันเป็นการเตรียมเพื่อกระทำความผิดตามมาตราดังกล่าวในวรรคแรก ต้องระวางโทษกึ่งหนึ่งของโทษที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ

มาตรา ๑๒ ผู้ใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้นอกราชอาณาจักร จะต้องรับโทษในราชอาณาจักร ถ้า

(๑) ความผิดนั้นได้กระทำในอากาศยานต่างประเทศ และอากาศยานนั้นลงสู่พื้นในราชอาณาจักรพร้อมด้วยผู้กระทำความผิด

(๒) ความผิดนั้นได้กระทำในอากาศยานต่างประเทศ ที่บุคคลซึ่งมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ถาวร หรือสถานที่หลักในการประกอบธุรกิจอยู่ในราชอาณาจักร เข้ามาทำการบินโดยไม่มีเจ้าหน้าที่ประจำอากาศยานของผู้ให้เข้ามาด้วย หรือ

(๓) ผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๕ มาตรา ๖ หรือมาตรา ๖ ทวิ ปรากฏตัวอยู่ในราชอาณาจักรและมีได้มีการส่งตัวผู้นั้นออกไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

มาตรา ๑๓ เมื่อผู้ควบคุมอากาศยานในระหว่างการบินมีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลใดได้กระทำหรือจะกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกระทำการซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อความปลอดภัยของอากาศยาน บุคคลหรือทรัพย์สินในอากาศยาน หรือซึ่งเป็นการฝ่าฝืนต่อระเบียบและวินัยในอากาศยาน ผู้ควบคุมอากาศยานอาจใช้มาตรการอันสมควรในทางป้องกันเพื่อมิให้บุคคลนั้นกระทำการดังกล่าว รวมทั้งการควบคุมตัวในเมื่อเห็นว่าจำเป็นเพื่อส่งตัวบุคคลนั้นแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหรือนำตัวบุคคลนั้นลงจากอากาศยาน

ผู้ควบคุมอากาศยานอาจสั่งหรือให้อำนาจเจ้าหน้าที่ประจำอากาศยานหรือขอร้อง หรือให้อำนาจผู้โดยสาร ให้ช่วยเหลือในการควบคุมตัวบุคคลดังกล่าวในวรรคหนึ่งได้

เจ้าหน้าที่ประจำอากาศยานหรือผู้โดยสารอาจใช้มาตรการอันสมควรในทางป้องกันโดยไม่ต้องมีการให้อำนาจตามวรรคสองได้ในเมื่อมีเหตุอันควรเชื่อว่าจำเป็นจะต้องกระทำเช่นนั้นทันที เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยของอากาศยาน บุคคลหรือทรัพย์สินในอากาศยานแต่ผู้ควบคุมอากาศยานอาจสั่งให้ยกเลิกมาตรการนั้นได้

มาตรา ๑๔ เมื่ออากาศยานลงสู่พื้นแล้ว ห้ามมิให้ใช้มาตรการในทางป้องกันหรือการควบคุมตัวตามมาตรา ๑๓ เว้นแต่

(๑) เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจไม่อนุญาตให้นำผู้ถูกควบคุมตัวลงจากอากาศยาน

(๒) ไม่สามารถส่งผู้ถูกควบคุมตัวแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจได้ หรือ

(๓) ผู้ถูกควบคุมตัวตกลงหรือยินยอมอยู่ในอากาศยานโดยจะออกเดินทางต่อไปกับอากาศยานนั้น

ผู้ควบคุมอากาศยานที่มีผู้ถูกควบคุมตัวตามมาตรา ๑๓ อยู่ในอากาศยานต้องแจ้งให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทราบโดยเร็วที่สุดที่จะทำได้ และหากเป็นไปได้จะต้องแจ้งก่อนลงสู่พื้นว่ามีผู้ถูกควบคุมตัวอยู่ในอากาศยานนั้น พร้อมทั้งเหตุผลของการควบคุมตัว

มาตรา ๑๕ เมื่ออากาศยานลงสู่พื้นในราชอาณาจักร ผู้ควบคุมอากาศยานอาจนำบุคคลใดลงจากอากาศยาน เพื่อส่งให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจได้เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อว่าบุคคลนั้นได้กระทำหรือจะกระทำการใด ๆ ในอากาศยานนั้น ซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อความปลอดภัยของอากาศยาน บุคคลหรือทรัพย์สินในอากาศยานอันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งเป็นการฝ่าฝืนต่อระเบียบและวินัยที่กำหนดไว้สำหรับอากาศยานนั้น

ให้ผู้ควบคุมอากาศยานรายงานให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามวรรคหนึ่งทราบข้อเท็จจริงและ
เหตุผลของการนำบุคคลดังกล่าวลงจากอากาศยาน

มาตรา ๑๖ เมื่ออากาศยานลงสู่พื้นในราชอาณาจักร ผู้ควบคุมอากาศยานอาจส่งตัวบุคคลใด
ให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจได้เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อว่าบุคคลนั้นได้กระทำการในอากาศยาน ซึ่งตนเห็นว่าเป็น
ความผิดร้ายแรงตามกฎหมายอาญาของประเทศที่อากาศยานนั้นจดทะเบียน

ให้ผู้ควบคุมอากาศยานแจ้งให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทราบโดยเร็วที่สุดที่จะทำได้ และหาก
เป็นไปได้ให้แจ้งก่อนอากาศยานลงสู่พื้น ถึงเจตนาและเหตุผลของการส่งตัวบุคคลดังกล่าว

ให้ผู้ควบคุมอากาศยานจัดหาพยานหลักฐานและข้อความต่าง ๆ ที่มีอยู่โดยชอบตามกฎหมาย
ของประเทศที่อากาศยานนั้นจดทะเบียน ให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามวรรคหนึ่ง

เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจะไม่รับตัวบุคคลที่ส่งให้ตามวรรคหนึ่งก็ได้ ถ้าเห็นว่า ความผิดนั้นเป็น
ความผิดอันมีลักษณะทางการเมือง หรือความผิดที่อาศัยการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติหรือศาสนาเป็นมูลฐาน ที่
มิได้เกี่ยวกับความปลอดภัยในการเดินอากาศ

มาตรา ๑๗ เมื่อได้รับบุคคลดังกล่าวในมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๖ ไว้

(๑) ถ้าเป็นกรณีที่ต้องทำการสอบสวนเพื่อดำเนินคดี ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจส่งบุคคล
ดังกล่าว และพยานหลักฐานถ้าหากมีแก่พนักงานสอบสวนโดยมิชักช้า ถ้าการสอบสวนเบื้องต้นปรากฏว่าเป็น
กรณีที่ไม่อาจดำเนินคดีได้ในราชอาณาจักร และไม่มีการขอให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้าม
แดน ก็ให้ปล่อยตัวไป

(๒) ถ้าเป็นกรณีที่ไม่จำเป็นต้องทำการสอบสวนหรือเป็นกรณีกระทำการฝ่าฝืนต่อระเบียบและ
วินัยในอากาศยาน ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจควบคุมบุคคลดังกล่าวไว้เท่าที่จำเป็นเพื่อให้บุคคลนั้นเดินทางออกไป
นอกราชอาณาจักร เว้นแต่บุคคลนั้นเป็นผู้มีสิทธิเข้ามาหรืออยู่ในราชอาณาจักร ก็ให้ปล่อยตัวไป

มาตรา ๑๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจซึ่งได้รับการ
แต่งตั้งตามมาตรา ๑๕ มีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความอาญา

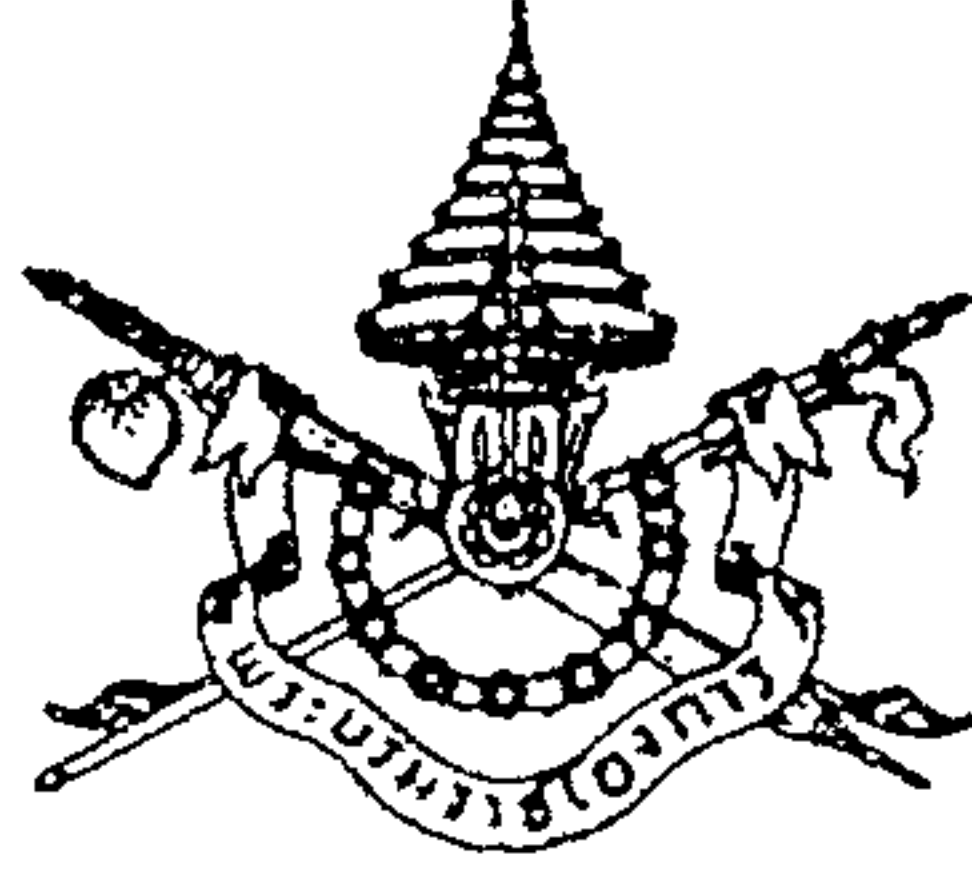
มาตรา ๑๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ผู้มี
อำนาจเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีแห่งอนุสัญญาว่าด้วยความผิดและการกระทำอื่น ๆ บางประการที่กระทำบนอากาศยาน ซึ่งทำ ณ กรุงโตเกียว เมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ค.ศ. ๑๙๖๓ (พ.ศ. ๒๕๐๖) และจะเข้าเป็นภาคีแห่งอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการยึดอากาศยานโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งทำ ณ กรุงเฮก เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ค.ศ. ๑๙๗๐ (พ.ศ. ๒๕๑๓) และอนุสัญญาเพื่อการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยของการบินพลเรือน ซึ่งทำ ณ นครมอนทรีออล เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ค.ศ. ๑๙๗๑ (พ.ศ. ๒๕๑๔) และรัฐภาคีแห่งอนุสัญญาจะต้องตรากฎหมายเพื่อให้การได้เป็นไปตามอนุสัญญาดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๘

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ประเทศไทยได้ให้ภาคยานุวัติต่อพิธีสารเพื่อการปราบปรามการกระทำรุนแรงอันมิชอบด้วยกฎหมาย ณ ท่าอากาศยานซึ่งให้บริการการบินพลเรือนระหว่างประเทศเพิ่มเติมต่อจากอนุสัญญาว่าด้วยการปราบปรามการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยของการบินพลเรือน ทำที่นครมอนทรีออล เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๔ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๑ ซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีแห่งอนุสัญญาฯ พิธีสารดังกล่าวมีผลกำหนดให้การกระทำอันเป็นอันตรายหรือน่าจะเป็นอันตรายต่อความปลอดภัย ณ ท่าอากาศยานซึ่งให้บริการการบินพลเรือนระหว่างประเทศเป็นความผิดเพิ่มขึ้นตามอนุสัญญาฯ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยความผิดบางประการต่อการเดินอากาศเพื่ออนุวัติการให้เป็นไปตามพิธีสารดังกล่าว โดยกำหนดให้การกระทำดังกล่าว ณ ท่าอากาศยานซึ่งให้บริการการบินพลเรือนภายในประเทศเป็นความผิดด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัด

พ.ศ. ๒๕๓๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๔

เป็นปีที่ ๔๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัด จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัด พ.ศ. ๒๕๓๔

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือ ซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

เจ้าหน้าที่ทหารเรือ หมายความว่า นายทหารเรือประจำการชั้นสัญญาบัตรซึ่งดำรงตำแหน่งผู้ควบคุมเรือ ผู้บังคับการเรือ ผู้บังคับหมู่เรือ ผู้บังคับหมวดเรือ ผู้บังคับการกองเรือ ผู้บัญชาการกองเรือ ผู้บัญชาการหน่วยบัญชาการนาวิกโยธิน ผู้บัญชาการกองเรือยุทธการ ผู้บัญชาการทหารเรือ หรือตำแหน่งอื่นที่ผู้บัญชาการทหารเรือได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้เทียบเท่ากับตำแหน่งดังกล่าว และนายทหารเรือประจำการ

ชั้นสัญญาบัตรซึ่ง ผู้บัญชาการทหารเรือได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

กระทำการอันเป็นโจรสลัด หมายความว่า

(ก) ยึด หรือเข้าควบคุมเรือลำใด โดยใช้กำลังหรือโดยขู่เข็ญว่าจะกระทำอันตรายต่อเรือ หรือโดยใช้กำลังประทุษร้ายหรือโดยขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้ายต่อบุคคลในเรือนั้น

(ข) ทำลายเรือ ทำให้เกิดความเสียหายแก่เรือ หรือกระทำความผิดด้วยประการใด ๆ อันน่าจะเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่เรือ

(ค) หน่วงเหนี่ยว กักขัง หรือกระทำความผิดด้วยประการใด ๆ ให้ผู้อื่นปราศจากเสรีภาพในร่างกาย หรือ

(ง) ชิงทรัพย์ หรือปล้นทรัพย์ซึ่งได้กระทำให้ทะเลหลวงหรือในเขตเศรษฐกิจจำเพาะ ไม่ว่าจะเป็นของประเทศใด โดยบุคคลในเรือเอกชนหรืออากาศยานเอกชนลำหนึ่งต่อเรือบุคคลหรือทรัพย์สินในเรืออีกลำหนึ่ง และได้กระทำให้ไปเพื่อประโยชน์ส่วนตัวของผู้กระทำนั้น

เรือเอกชนหรืออากาศยานเอกชน หมายความว่ารวมถึง เรือรบเรือของรัฐบาล หรืออากาศยานของรัฐบาล ที่ถูกยึดหรือเข้าควบคุมโดยบุคคลประจำเรือหรืออากาศยานนั้น ซึ่งก่อการกำเริบหรือถูกยึดหรือเข้าควบคุมโดยบุคคลอื่นด้วย

สืบสวนสอบสวนเบื้องต้น หมายความว่า แสวงหาข้อเท็จจริงและหลักฐาน รวบรวมพยานหลักฐาน หรือดำเนินการทั้งหลายอื่นตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งเจ้าหน้าที่ทหารเรือได้กระทำให้เกี่ยวกับการกระทำอันเป็นโจรสลัด เพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือทราบรายละเอียดแห่งความผิดหรือพิสูจน์ความผิดหรือเพื่อให้ได้ตัวผู้กระทำความผิดมาส่งมอบให้แก่พนักงานสอบสวนต่อไป

มาตรา ๕ ให้เจ้าหน้าที่ทหารเรือมีอำนาจดำเนินการตามความจำเป็นเพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัด รวมทั้งมีอำนาจสืบสวนสอบสวนเบื้องต้นเกี่ยวกับการกระทำอันเป็นโจรสลัด และให้ถือว่าการสืบสวนสอบสวนเบื้องต้นที่ทำไว้เป็นส่วนหนึ่งของการสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๖ ให้เจ้าหน้าที่ทหารเรือมีอำนาจตรวจสอบเรือหรืออากาศยานที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีหรือได้มีการกระทำอันเป็นโจรสลัดโดยให้มีอำนาจดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเรือหรืออากาศยานในบังคับบัญชาไปยังเรือที่ต้องสงสัยนั้นเพื่อตรวจสอบเอกสารที่แสดงสิทธิในการชักธง หากยังมีความสงสัยอยู่ก็ให้ดำเนินการตรวจค้นบนเรือนั้นต่อไปได้เท่าที่จำเป็น

(๒) สอบถาม และตรวจพิสูจน์สัญชาติและทะเบียนของอากาศยานที่ต้องสงสัย รวมทั้งการปฏิบัติตามแผนการบินและรายละเอียดเกี่ยวกับอากาศยานนั้น

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตาม (๑) หรือ (๒) ให้เจ้าหน้าที่ทหารเรือมีอำนาจสั่งหรือบังคับให้เรือหรืออากาศยานที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีหรือได้มีการกระทำอันเป็นโจรสลัด หยุดหรือไปยังที่แห่งใดแห่งหนึ่งหรือลงยังสนามบินหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวแห่งใดแห่งหนึ่ง และในกรณีจำเป็น อาจใช้อาวุธบังคับได้

การตรวจสอบสิทธิในการชักธงของเรือ การสอบถามและตรวจพิสูจน์สัญชาติและทะเบียนของอากาศยาน การสั่งหรือบังคับให้เรือหรืออากาศยานหยุดหรือไปยังที่แห่งใดแห่งหนึ่ง หรือลงยังสนามบินหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวแห่งใดแห่งหนึ่ง ให้กระทำโดยใช้อำนาจที่ผู้บัญชาการทหารเรือประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๗ เมื่อเจ้าหน้าที่ทหารเรือสั่งหรือบังคับให้เรือหรืออากาศยานหยุดหรือไปยังที่แห่งใดแห่งหนึ่งหรือลงยังสนามบินหรือที่ขึ้นลงชั่วคราวแห่งใดแห่งหนึ่งตามมาตรา ๖ แล้ว ให้เจ้าหน้าที่ทหารเรือมีอำนาจปฏิบัติต่อเรือหรืออากาศยานและบุคคลในเรือหรืออากาศยานนั้น ดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจค้นเรือหรืออากาศยาน

(๒) สืบสวนสอบสวนเบื้องต้นผู้ควบคุมเรือหรืออากาศยาน และบุคคลในเรือหรืออากาศยาน

(๓) ถ้าการตรวจค้นเรือหรืออากาศยานหรือการสืบสวนสอบสวนเบื้องต้นมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีหรือได้มีการกระทำอันเป็นโจรสลัดให้เจ้าหน้าที่ทหารเรือมีอำนาจจับกุมและควบคุมผู้ต้องสงสัย ตลอดจนควบคุมเรือหรืออากาศยาน และสิ่งของที่จะใช้หรือได้ใช้ในการกระทำความผิดหรือได้มาจากการกระทำความผิด

ห้ามมิให้ควบคุมเรือหรืออากาศยาน ผู้ควบคุมเรือหรืออากาศยานหรือบุคคลในเรือหรืออากาศยานไว้เกินความจำเป็นตามพฤติการณ์แห่งคดี

มาตรา ๘ ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวนเบื้องต้นหรือการสอบสวน เจ้าหน้าที่ทหารเรือหรือพนักงานสอบสวนมีอำนาจควบคุมเรือหรืออากาศยานที่ถูกควบคุมผ่านเขตเศรษฐกิจจำเพาะไม่ว่าจะเป็นของประเทศใด หรือทะเลหลวง ไปยังที่แห่งใดแห่งหนึ่งได้ โดยผู้ใดจะอ้างเหตุดังกล่าวมาร้องขอให้ปล่อยเรือหรืออากาศยานที่ถูกควบคุมนั้นไม่ได้

มาตรา ๙ ถ้าการสืบสวนสอบสวนเบื้องต้นไม่ปรากฏว่าผู้ควบคุมเรือหรืออากาศยานและบุคคลในเรือหรืออากาศยานได้กระทำการอันเป็นโจรสลัด ให้เจ้าหน้าที่ทหารเรือปล่อยเรือหรืออากาศยาน และผู้ควบคุมเรือหรืออากาศยาน ตลอดจนบุคคลในเรือหรืออากาศยานนั้น

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ทหารเรือได้ควบคุมหรือยึดเรือหรืออากาศยานหรือสิ่งของอื่นโดยมีเหตุอันสมควร ค่าภาระหรือค่าใช้จ่ายอันเกิดจากการเก็บรักษาเรือหรืออากาศยานหรือสิ่งของดังกล่าวไว้ ถ้าเป็นค่าภาระหรือค่าใช้จ่ายที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองต้องจัดให้มีหรือใช้จ่ายอยู่แล้วตามปกติ ให้ผู้ควบคุม ผู้ครอบครอง หรือเจ้าของเรือหรืออากาศยานเป็นผู้รับผิดชอบ

มาตรา ๑๐ เมื่อเจ้าหน้าที่ทหารเรือได้ปฏิบัติการเท่าที่จำเป็นตามมาตรา ๗ แล้ว ให้เจ้าหน้าที่ทหารเรือจัดส่งผู้ต้องหาพร้อมด้วยเรือหรืออากาศยาน และสิ่งของที่ยึดไว้และบันทึกทั้งปวงที่เกี่ยวข้องในคดีที่ทำไว้ ไปยังพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่ผู้บัญชาการทหารเรือและอธิบดีกรมตำรวจร่วมกันกำหนดโดยไม่ชักช้า เว้นแต่ในกรณีที่เรือหรืออากาศยานหรือสิ่งของอื่นที่พนักงานสอบสวนไม่อาจเก็บรักษาไว้ได้ ให้เจ้าหน้าที่ทหารเรือยึดไว้แทนพนักงานสอบสวน

มาตรา ๑๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ เจ้าหน้าที่ทหารเรือไม่ต้องรับผิดชอบในส่วนตัวในบรรดาความเสียหายที่เกิดขึ้น เว้นแต่จะได้กระทำโดยจงใจให้เกิดความเสียหาย หรือโดยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง

มาตรา ๑๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เจ้าหน้าที่ทหารเรือมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ และพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ทหารเรือจัดส่งผู้ต้องหาให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป มิให้นับระยะเวลาควบคุมผู้ต้องหาซึ่งได้กระทำมาก่อนนั้นเป็นระยะเวลาควบคุมผู้ต้องหาของพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แต่ระยะเวลาดังกล่าวต้องไม่เกินสามสิบวัน หากมีความจำเป็นต้องใช้เวลาเกินกว่าสามสิบวัน ให้เจ้าหน้าที่ทหารเรือติดต่อขอรับอนุมัติจากผู้บัญชาการทหารเรือเพื่อขยายเวลาออกไปอีกได้เท่าที่จำเป็นแก่การเดินทาง

ในกรณีที่นำตัวผู้ต้องหามาถึงที่ทำการของเจ้าหน้าที่ทหารเรือแห่งใดแห่งหนึ่ง หรือมีการจัดส่งผู้ต้องหาให้เจ้าหน้าที่ทหารเรือซึ่งประจำการอยู่บนฝั่งแล้ว เจ้าหน้าที่ทหารเรือจะควบคุมผู้ต้องหาไว้ได้อีกไม่เกินสิบสองวันนับแต่วันที่มาถึงที่ทำการหรือที่ประจำการซึ่งอยู่บนฝั่ง แต่มิให้นับเวลาเดินทางตามปกติที่นำตัวผู้ต้องหาส่งให้พนักงานสอบสวนรวมเข้าในระยะเวลาสิบสองวันดังกล่าว

มาตรา ๑๔ ความผิดตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้ชำระที่ศาลอาญา แต่ถ้การสอบสวนได้กระทำในท้องที่ที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลใด ให้ชำระที่ศาลนั้นได้ด้วย

ถ้าเป็นคดีที่อยู่ในเขตอำนาจศาลทหารตามกฎหมายว่าด้วยธรรมนูญศาลทหาร ให้ชำระที่ศาลทหารกรุงเทพ แต่ถ้การสอบสวนได้กระทำในท้องที่ที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลทหารใด ให้ชำระที่ศาลทหารนั้นได้ด้วย

มาตรา ๑๕ ผู้ใดกระทำการอันเป็นโจรสลัด โดยยึดหรือเข้าควบคุมเรือโดยใช้กำลังหรือโดยขู่เข็ญว่าจะกระทำอันตรายต่อเรือ หรือโดยใช้กำลังประทุษร้ายหรือโดยขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้ายต่อบุคคลในเรือนั้น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๑๖ ผู้ใดกระทำการอันเป็นโจรสลัด โดยทำลายเรือต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงยี่สิบปี

มาตรา ๑๗ ผู้ใดกระทำการอันเป็นโจรสลัด โดยทำให้เกิดความเสียหายแก่เรือจนเรือนั้นอยู่ในลักษณะอันน่าจะเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่บุคคล ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงเจ็ดหมื่นบาท

มาตรา ๑๘ ผู้ใดกระทำการอันเป็นโจรสลัด โดยทำให้เกิดความเสียหายแก่เรือ หรือกระทำด้วยประการใด ๆ อันน่าจะเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่เรือ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๙ ผู้ใดกระทำการอันเป็นโจรสลัด โดยหน่วงเหนี่ยวกักขัง หรือกระทำด้วยประการใด ๆ ให้ผู้อื่นปราศจากเสรีภาพในร่างกายต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๒๐ ผู้ใดกระทำการอันเป็นโจรสลัด โดยชิงทรัพย์หรือปล้นทรัพย์ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสองแสนบาท

มาตรา ๒๑ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๕ ถึงมาตรา ๒๐ ได้กระทำโดยข่มขืนกระทำชำเรา หญิงซึ่งมิใช่ภรรยาของตน โดยขู่เชือดด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยหญิงอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้หญิงเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสองแสนบาท

มาตรา ๒๒ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๕ ถึงมาตรา ๒๐ ได้กระทำโดยแสดงความทารุณจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ใช้อาวุธ ใช้ปืนยิง ใช้วัตถุระเบิด หรือกระทำทรมาน ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนห้าหมื่นบาทถึงสองแสนบาท

มาตรา ๒๓ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๕ ถึงมาตรา ๒๐ ได้กระทำจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนห้าหมื่นบาทถึงสองแสนบาท

มาตรา ๒๔ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๕ ถึงมาตรา ๒๐ ได้กระทำจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต

มาตรา ๒๕ ผู้ใดกระทำการอันเป็นโจรสลัดโดยใช้เรือรบ เรือของรัฐบาลหรืออากาศยานของรัฐบาลซึ่งตนได้เข้ายึดหรือเข้าควบคุม หรือโดยกระทำต่อเรือของรัฐบาล ต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๒๖ ผู้ใดเป็นผู้สนับสนุนการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น

มาตรา ๒๗ ผู้ใดพยายามกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดสำเร็จ

มาตรา ๒๘ ผู้ใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ นอกราชอาณาจักรจะต้องรับโทษในราชอาณาจักร และให้นำมาตรา ๒๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาใช้บังคับแก่การสอบสวนคดีโดยอนุโลม

ในกรณีจำเป็น ให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่เจ้าหน้าที่ทหารเรือนำผู้ต้องหาไปส่งตามมาตรา ๑๐ มีอำนาจสอบสวนในระหว่างรอคำสั่งจากอัยการสูงสุด

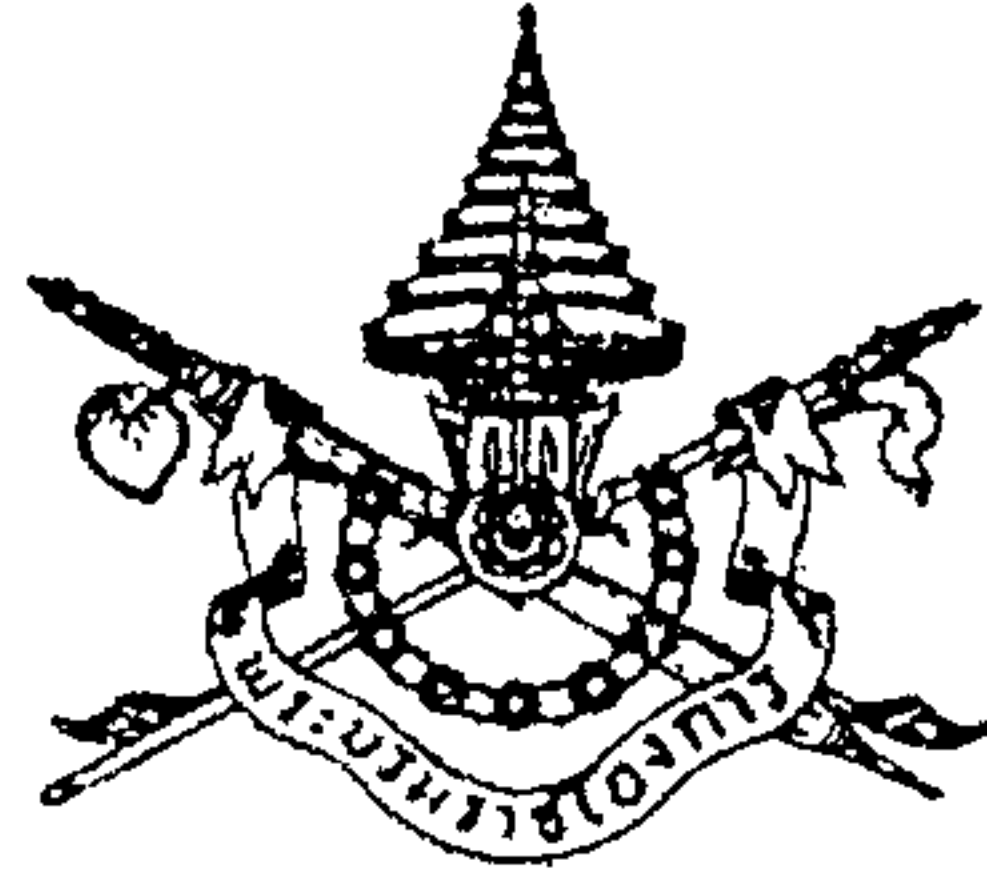
มาตรา ๒๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของแต่ละกระทรวง

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลตำรวจเอก เกาสารสิน

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากกองทัพเรือได้รับมอบหมายให้ดำเนินการปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัดหรือการปล้นทรัพย์ทางทะเล ทั้งในน่านน้ำอาณาเขต เขตเศรษฐกิจจำเพาะและทะเลหลวง แต่ปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายใดให้อำนาจเจ้าหน้าที่ทหารเรือในการตรวจค้นและจับกุมผู้กระทำความผิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้กระทำความผิด ตลอดจนการสืบสวนสอบสวนเบื้องต้นเกี่ยวกับการกระทำความผิดดังกล่าว ประกอบกับตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศและทางปฏิบัติของนานาประเทศ ยอมให้ทุกรัฐขยายเขตอำนาจเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัดออกไปในเขตเศรษฐกิจจำเพาะและทะเลหลวงได้ตั้งนั้น เพื่อให้เจ้าหน้าที่ทหารเรือมีอำนาจในการป้องกันและปราบปรามการกระทำอันเป็นโจรสลัด และสอดคล้องกับหลักกฎหมายระหว่างประเทศและทางปฏิบัติของนานาประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

ให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการกระทำความผิดบางอย่างทางทะเล

พ.ศ. ๒๔๙๐

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช
คณะอภิรัฐมนตรี ในหน้าที่คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
รังสิต กรมขุนชัยนาทนเรนทร อลงกฎ ธานีวัต มานวราชเสวี อดุลเดชจรัส

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๙๐

เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรจัดให้การปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการลักลอบนำข้าว
และสินค้าอื่นบางอย่างออกทางทะเลได้ผลดียิ่งขึ้น

พระมหากษัตริย์โดยความเห็นชอบของรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตรา
พระราชบัญญัติขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการ
กระทำความผิดบางอย่างทางทะเล พ.ศ. ๒๔๙๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ คำว่า “เจ้าหน้าที่ทหารเรือ” หมายความว่า นายทหารเรือ
ประจำการชั้นสัญญาบัตรซึ่งดำรงตำแหน่งผู้บังคับการเรือ ผู้บังคับหมู่เรือ ผู้บังคับหมวดเรือ ผู้บังคับกองเรือ
รวมทั้งตำแหน่งอื่นที่ผู้บัญชาการทหารเรือได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้เทียบเท่ากับตำแหน่งที่กล่าวแล้ว
และนายทหารเรือประจำการชั้นสัญญาบัตรที่ผู้บัญชาการทหารเรือได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแต่งตั้งขึ้น
โดยเฉพาะ

มาตรา ๔ เมื่อปรากฏว่ามีการกระทำหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำเกี่ยวกับการนำข้าวหรือสินค้าอื่นหรือยาเสพติดออกป้อนอกหรือเข้ามาในราชอาณาจักร หรือการที่คนต่างด้าวเข้ามาหรือนำคนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักร ทั้งนี้ โดยทางทะเล ทางลำน้ำซึ่งติดต่อกับต่างประเทศ หรือทางลำน้ำซึ่งออกไปสู่ทะเลได้ หรือทำการประมงทางทะเลอันเป็นความผิดต่อกฎหมายว่าด้วยการสำรวจและห้ามกักกันข้าว กฎหมายว่าด้วยการควบคุมเครื่องอุปโภคบริโภคและของอื่น ๆ ในภาวะคับขัน กฎหมายว่าด้วยการส่งออกป้อนอกและการนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า กฎหมายว่าด้วยแร่ กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด กฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง หรือกฎหมายเกี่ยวกับการประมง ให้เจ้าหน้าที่ทหารเรือมีอำนาจสืบสวนและสอบสวนได้ และมีอำนาจทำการหรือสั่งให้ทำการเฉพาะหน้าที่จำเป็นดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจ ค้น และบังคับผู้ควบคุมเรือและคนประจำเรือให้เรือหรือขนส่งของในเรือเพื่อการตรวจค้น

(๒) จับเรือ และบังคับผู้ควบคุมเรือและคนประจำเรือให้พวงเรือ หรือให้ทำการอื่นเพื่อให้เรื่อนั้นไปยังที่ซึ่งสะดวกแก่การตรวจค้น การสอบสวน หรือการดำเนินคดี

(๓) ยึดเรือที่จับไว้จนกว่าจะมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ต้องหา หรือจนกว่าศาลจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่นในกรณีที่ฟ้องผู้ต้องหา

(๔) จับและควบคุมผู้ต้องหาว่ากระทำความผิดไว้ได้ไม่เกินเจ็ดวัน เมื่อพ้นกำหนดต้องปล่อยหรือส่งตัวให้พนักงานสอบสวนพร้อมด้วยสำนวนการสอบสวนเท่าที่ทำได้

มาตรา ๕ เพื่อปฏิบัติการตามความในมาตรา ๔ ให้เจ้าหน้าที่ทหารเรือมีอำนาจสั่งและบังคับให้ผู้ควบคุมเรือและคนประจำเรือลำที่ใช้หรือสงสัยว่าใช้ในการกระทำความผิดหรือที่ความผิดเกิดขึ้นหรือสงสัยว่าเกิดขึ้น หยุดเรือหรือนำเรือไปยังที่ใดที่หนึ่ง ถ้าไม่ปฏิบัติตามก็ให้มีอำนาจดำเนินการใด ๆ เพื่อบังคับให้ปฏิบัติตามหรือนำเรือไปหรือเพื่อป้องกันการหลบหนี

การสั่งหรือบังคับให้หยุดเรือหรือนำเรือไปยังที่ใดที่หนึ่งตามความในวรรคก่อน อาจทำโดยใช้อำนาจติสัญญานอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างก็ได้ แต่อำนาจติสัญญานที่จะใช้นั้น ผู้บัญชาการทหารเรือต้องประกาศกำหนดไว้ในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖ นอกจากอำนาจที่ให้ไว้ตามมาตรา ๔ ให้เจ้าหน้าที่ทหารเรือมีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๗ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ทหารเรือทำการสอบสวนตามมาตรา ๔ ให้เจ้าหน้าที่ทหารเรือมีอำนาจและหน้าที่เช่นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๘ การแย้งคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการตามความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ทหารเรือเป็นผู้ส่งสำนวนและมีความเห็นควรสั่งฟ้องไปยังพนักงานอัยการนั้น ให้ผู้บัญชาการทหารเรือเป็นผู้ใช้อำนาจของอธิบดีกรมตำรวจหรือข้าหลวงประจำจังหวัดแล้วแต่กรณี

มาตรา ๙ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ทหารเรือส่งตัวผู้ต้องหาให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป มิให้ถือว่าการควบคุมตัวผู้ต้องหาซึ่งได้กระทำมาก่อนที่พนักงานสอบสวนได้รับตัวผู้ต้องหานั้น เป็นการควบคุมของพนักงานสอบสวน

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
ควง อภัยวงศ์
นายกรัฐมนตรี

พระราชบัญญัติให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการกระทำความผิดบางอย่างทางทะเล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๒

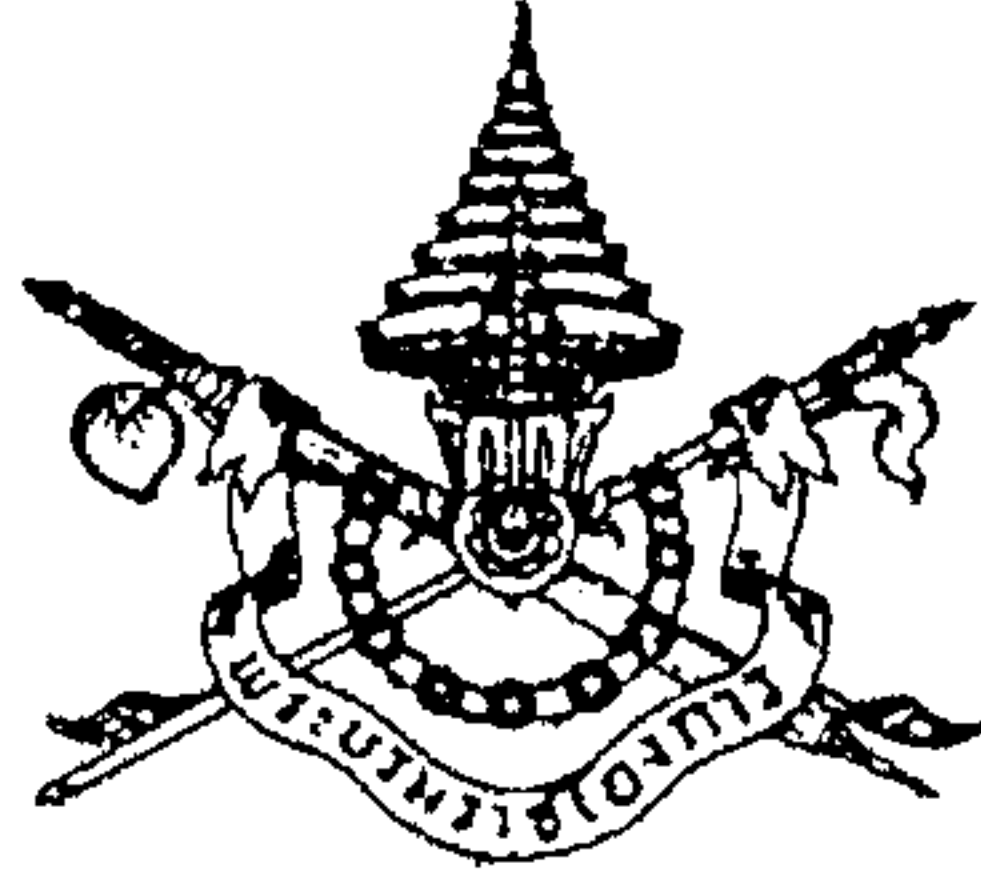
หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่กฎหมายว่าด้วยการให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการกระทำความผิดบางอย่างทางทะเลที่ใช้อยู่ในปัจจุบันให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการลักลอบนำข้าวหรือสินค้าอื่นออกทางทะเลเท่านั้น จึงไม่สามารถปราบปรามการลักลอบนำข้าวหรือสินค้าอื่นบางอย่างออกตามทางลำน้ำ สมควรขยายอำนาจทหารเรือออกไป เพื่อให้มีอำนาจปราบปรามการลักลอบการนำข้าวหรือสินค้าอื่นออกทางลำน้ำที่ติดต่อกับต่างประเทศ และทางลำน้ำที่ออกสู่ทะเลได้ด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

พระราชบัญญัติให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการกระทำความผิดบางอย่างทางทะเล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๕

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากปรากฏว่ามีการนำข้าวหรือสินค้าอื่นเข้ามา หรือการที่คนต่างด้าวเข้ามาหรือนำคนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักรโดยทางทะเลมากขึ้น เมื่อ

เจ้าหน้าที่ทหารเรือตรวจพบก็ไม่มีอำนาจที่จะปราบปราม เพราะกฎหมายว่าด้วยการให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการกระทำความผิดบางอย่างทางทะเลที่ใช้อยู่ในปัจจุบันให้อำนาจเจ้าหน้าที่ทหารเรือปราบปรามเฉพาะการลักลอบนำข้าวหรือสินค้าอื่นบางอย่างออกทางทะเลหรือทางลำน้ำเท่านั้น หากปล่อยให้เหตุการณ์ยังคงเป็นอยู่เช่นนี้ก็กระทบกระเทือนต่อความมั่นคงและความปลอดภัยของประเทศ สมควรให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการนำข้าวหรือสินค้าอื่นเข้ามาหรือการที่คนต่างด้าวเข้ามาหรือนำคนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักรโดยทางทะเลหรือทางลำน้ำด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการกระทำความผิดบางอย่างทางทะเล (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๔
หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากปรากฏว่าในปัจจุบันมีการลักลอบนำเข้ามาในหรือส่งออกป็นราชอาณาจักรซึ่งยาเสพติดโดยทางทะเลและทางลำน้ำซึ่งติดต่อกับต่างประเทศหรือทางลำน้ำซึ่งออกไปสู่ทะเลได้และมีการลักลอบทำการประมงทางทะเลอยู่เสมอ เจ้าหน้าที่ทหารเรือตรวจพบก็ไม่มีอำนาจที่จะปราบปรามได้ เพราะเจ้าหน้าที่ทหารเรือมิได้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด หรือกฎหมายเกี่ยวกับการประมงทางทะเล เมื่อเจ้าหน้าที่ทหารเรือตรวจพบและดำเนินการจับกุม ก็ไม่มีอำนาจควบคุมตัวไว้สอบสวนและยึดเรือไว้ได้ ต้องนำส่งพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการตามกฎหมายโดยทันที สมควรให้อำนาจทหารเรือปราบปรามการกระทำความผิดต่อกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดและกฎหมายเกี่ยวกับการประมงทางทะเลได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ
มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
พ.ศ. ๒๕๓๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๔
เป็นปีที่ ๔๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับ
ยาเสพติด

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภา
นิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความ
ผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ยาเสพติด” หมายความว่า ยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ และยา
เสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง

“กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด” หมายความว่า กฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษและกฎหมาย
ว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

“ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด” หมายความว่า การผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติด และให้หมายความรวมถึง การสมคบ สนับสนุน ช่วยเหลือ หรือพยายามกระทำความผิดดังกล่าวด้วย

“ทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด” หมายความว่า เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับมาเนื่องจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และให้หมายความรวมถึง เงินหรือทรัพย์สินที่ได้มาโดยการใช้เงินหรือทรัพย์สินดังกล่าวซื้อหรือกระทำไม่ว่าด้วยประการใดๆ ให้เงินหรือทรัพย์สินนั้นเปลี่ยนสภาพไปจากเดิมไม่ว่าจะมีการเปลี่ยนสภาพกี่ครั้ง และไม่ว่าเงินหรือทรัพย์สินนั้นจะอยู่ในความครอบครองของบุคคลอื่น โอนไปเป็นของบุคคลอื่นหรือปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนว่าเป็นของบุคคลอื่นก็ตาม

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและให้หมายความรวมถึงประธานกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินด้วย

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กำกับออกกฎกระทรวงและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและระเบียบนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๕ ผู้ใดกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด แม้จะกระทำนอกราชอาณาจักรผู้นั้นจะต้องรับโทษในราชอาณาจักร ถ้าปรากฏว่า

(๑) ผู้กระทำความผิดหรือผู้ร่วมกระทำความผิดคนใดคนหนึ่งเป็นคนไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย หรือ

(๒) ผู้กระทำความผิดเป็นคนต่างด้าว และได้กระทำโดยประสงค์ให้ความผิดเกิดขึ้นในราชอาณาจักรหรือรัฐบาลไทยเป็นผู้เสียหาย หรือ

(๓) ผู้กระทำความผิดเป็นคนต่างด้าวและการกระทำนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายของรัฐที่การกระทำเกิดขึ้นในเขตอำนาจของรัฐนั้น หากผู้นั้นได้

ปรากฏตัวอยู่ในราชอาณาจักร และมีได้มีการส่งตัวผู้นั้นออกไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน

ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๑๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๖ ในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ผู้ใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น

- (๑) สนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้กระทำความผิดก่อนหรือขณะกระทำความผิด
- (๒) จัดหาหรือให้เงินหรือทรัพย์สิน ยานพาหนะ สถานที่หรือวัตถุใดๆ เพื่อประโยชน์ หรือให้ความสะดวกแก่การกระทำความผิด หรือเพื่อมิให้ผู้กระทำความผิดถูกลงโทษ
- (๓) จัดหาหรือให้เงินหรือทรัพย์สิน ที่ประชุม ที่พำนัก หรือที่ซ่อนเร้นเพื่อช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกแก่ผู้กระทำความผิด หรือเพื่อช่วยให้ผู้กระทำความผิดพ้นจากการถูกจับกุม
- (๔) รับเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด จากผู้กระทำความผิดเพื่อประโยชน์ หรือให้ความสะดวกแก่การกระทำความผิด หรือเพื่อมิให้ผู้กระทำความผิดถูกลงโทษ
- (๕) ปกปิด ซ่อนเร้นหรือเอาไปเสียซึ่งยาเสพติดหรือวัตถุใดๆ ที่ใช้ในการกระทำความผิดเพื่อช่วยเหลือผู้กระทำความผิด

(๖) ชี้แนะ หรือติดต่อบุคคลอื่นเพื่อประโยชน์ในการกระทำความผิด

ผู้ใดจัดหาหรือให้เงินหรือทรัพย์สิน ที่พำนักหรือที่ซ่อนเร้นเพื่อช่วยบิดา มารดา บุตร สามี หรือภริยาของตนให้พ้นจากการถูกจับกุม ศาลจะไม่ลงโทษผู้นั้นหรือลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้

มาตรา ๗ ผู้ใดพยายามกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดสำเร็จ

มาตรา ๘ ผู้ใดสมคบโดยการตกลงกันตั้งแต่สองคนขึ้นไป เพื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ผู้นั้นสมคบกันกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าได้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกันตามวรรคหนึ่ง ผู้สมคบกันนั้นต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๙ ผู้ใดกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดโดยแต่งเครื่องแบบหรือโดยแต่งกายให้เข้าใจว่าเป็นเจ้าพนักงาน ข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น พนักงานองค์การ หรือหน่วยงานของรัฐ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ ต้องระวางโทษหนักกว่าโทษตามที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นอีกกึ่งหนึ่ง

มาตรา ๑๐ กรรมการหรืออนุกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด เจ้าพนักงาน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ สมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาเทศบาลหรือสภาท้องถิ่นอื่น ข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น พนักงานองค์การหรือหน่วยงานของรัฐหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจผู้ใดกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดหรือกระทำความผิดตามมาตรา ๔๒ ต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๑๑ กรรมการหรืออนุกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด เจ้าพนักงานหรือข้าราชการผู้ใดกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญาอันเกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๑๒ การกำหนดโทษจำคุกที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๑ ให้กำหนดโทษจำคุกอย่างสูงที่สุดได้ไม่เกินห้าสิบปี

มาตรา ๑๓ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ อนุกรรมการ เลขาธิการ และพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๑๔ การจับกุมหรือการแจ้งข้อหาแก่ผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๖ หรือตามมาตรา ๘ ต้องได้รับอนุมัติจากเลขาธิการก่อน และเมื่อดำเนินการตามที่ได้รับอนุมัติแล้ว ให้รายงานให้เลขาธิการทราบทันที

การขออนุมัติ การอนุมัติ และการรายงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๒

คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน

มาตรา ๑๕ ให้มีคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินคณะหนึ่งประกอบด้วย ปลัดกระทรวงยุติธรรมเป็นประธานกรรมการ อัยการสูงสุดเป็นรองประธานกรรมการ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมที่ดิน อธิบดีกรมบังคับคดี อธิบดีกรมศุลกากร อธิบดีกรมสรรพากร และผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นกรรมการ และเลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการจะแต่งตั้งข้าราชการคนใดคนหนึ่งในสำนักงานเป็นช่วยเลขานุการก็ได้

ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งนอกจากประธานกรรมการไม่อาจมาประชุมได้ อาจมอบหมายให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองหรือเทียบเท่าหรือผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในคณะกรรมการมาประชุมแทนเฉพาะครั้งนั้นก็ได้

มาตรา ๑๖ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ และมาตรา ๓๓

(๒) ตรวจสอบทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

(๓) วินิจฉัยว่าทรัพย์สินใดของผู้ต้องหาหรือผู้อื่นเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดหรือไม่

(๔) ยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามมาตรา ๒๒

(๕) วางระเบียบเกี่ยวกับการเก็บรักษา การนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาดและการนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ตามมาตรา ๒๔ และระเบียบเกี่ยวกับกองทุนตามมาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘

คณะกรรมการอาจมอบหมายให้อนุกรรมการหรือเลขาธิการดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินตาม (๒) หรือดำเนินการยึดหรืออายัดตาม (๔) แล้วรายงานให้ทราบก็ได้

มาตรา ๑๗ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม หากรองประธานไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม ให้ถือเสียงสองในสามของกรรมการที่มาประชุมกรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน

มาตรา ๑๘ คณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ได้รับมอบหมายก็ได้และให้นำความในมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าทรัพย์สินของผู้ต้องหารายใดเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ให้คณะกรรมการสั่งให้มีการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้นั้น

ในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน เลขาธิการอาจสั่งให้มีการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ต้องหาไปก่อน แล้วรายงานให้คณะกรรมการทราบก็ได้

มาตรา ๒๐ ในการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้ต้องหา หากมีหลักฐานเป็นที่เชื่อได้ว่าทรัพย์สิน
ใดของผู้อื่นเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องหา โดยได้รับทรัพย์สิน
นั้นมาโดยเสน่หาหรือรู้ถือว่าทรัพย์สินนั้นเป็นทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ก็
ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้มีการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้นั้นด้วย และให้นำความในมาตรา ๑๙ วรรคสอง
มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๑ คณะกรรมการ หรือเลขาธิการอาจมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการ
ตรวจสอบทรัพย์สินแทนแล้วรายงานให้ทราบก็ได้ โดยให้ประกาศเพื่อให้ผู้ซึ่งอาจอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สิน
ยื่นคำร้องพร้อมทั้งเอกสารหลักฐานต่อคณะกรรมการเพื่อขอรับทรัพย์สินคืนได้ด้วย

การตรวจสอบทรัพย์สินและการประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและ
เงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๒ ในการตรวจสอบทรัพย์สิน ถ้าผู้ถูกตรวจสอบหรือผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สิน
ไม่สามารถแสดงหลักฐานได้ว่าทรัพย์สินที่ถูกตรวจสอบไม่เกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
หรือได้รับโอนทรัพย์สินนั้นมาโดยสุจริตและมีค่าตอบแทน หรือเป็นทรัพย์สินที่ได้มาตามสมควรในทางศีลธรรม
อันดี หรือในทางกุศลสาธารณ ให้คณะกรรมการสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นไว้จนกว่าจะมีคำสั่งเด็ดขาดไม่
ฟ้องคดีซึ่งต้องไม่ช้ากว่าหนึ่งปีนับแต่วันยึดหรืออายัดหรือจนกว่าจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ยกฟ้องในคดีที่ต้อง
หา

เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบทรัพย์สิน หากมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าทรัพย์สินรายใดอาจมีการ
โอน ยักย้าย ซุกซ่อน หรือเป็นกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็นอย่างอื่น ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งยึดหรือ
อายัดทรัพย์สินรายนั้นไว้ชั่วคราวจนกว่าจะมีการวินิจฉัยตามมาตรา ๑๖ (๓) ทั้งนี้ ไม่ตัดสิทธิผู้ถูกตรวจสอบ
หรือผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินที่จะยื่นคำร้องขอผ่อนผันเพื่อขอรับทรัพย์สินนั้นไปใช้ประโยชน์โดยไม่มี
ประกันหรือมีประกัน หรือมีประกันและหลักประกันก็ได้ และให้นำความในมาตรา ๑๙ วรรคสองมาใช้บังคับ
โดยอนุโลม

เมื่อมีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินชั่วคราวแล้ว ให้คณะกรรมการจัดให้มีการพิสูจน์ตามวรรค
หนึ่งโดยเร็ว และในกรณีที่ผู้ถูกตรวจสอบหรือผู้ซึ่งอ้างว่าเป็นเจ้าของทรัพย์สินสามารถพิสูจน์ตามวรรคหนึ่งได้
ก็ให้คืนทรัพย์สินให้แก่ผู้นั้น แต่ถ้าไม่สามารถพิสูจน์ได้ ให้ถือว่าการยึดหรืออายัดตามวรรคสองเป็นการยึดหรือ
อายัดตามวรรคหนึ่ง

การยื่นคำร้องขอผ่อนผันตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนด
ในกฎกระทรวง

เพื่อประโยชน์ตามมาตรานี้ คำว่า “ทรัพย์สิน” ให้ความหมายรวมถึง

(๑) ทรัพย์สินที่เปลี่ยนสภาพไป สิทธิเรียกร้อง ผลประโยชน์ และดอกผลจากทรัพย์สินดังกล่าว

(๒) หนี้ที่บุคคลภายนอกถึงกำหนดชำระแก่ผู้ต้องหา

(๓) ทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดของผู้ต้องหาที่ได้รับ ขยายจำหน่าย โอนหรือยกย้ายไปเสียในระหว่างระยะเวลาสิบปีก่อนมีคำสั่งยึดหรืออายัด และภายหลังจากนั้น เว้นแต่ผู้รับโอนหรือผู้รับประโยชน์จะพิสูจน์ต่อคณะกรรมการได้ว่าการโอนหรือการกระทำนั้นได้กระทำไปโดยสุจริต และมีค่าตอบแทน

มาตรา ๒๓ เมื่อคณะกรรมการหรือเลขาธิการแล้วแต่กรณี ได้มีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินใดแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ดำเนินการยึดหรืออายัดทรัพย์สินและประเมินราคาทรัพย์สินนั้นโดยเร็วแล้วรายงานให้ทราบ

การยึดหรืออายัดทรัพย์สินและการประเมินราคาทรัพย์สินที่ยึดหรืออายัดไว้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ทั้งนี้ ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๔ การเก็บรักษาทรัพย์สินที่คณะกรรมการได้มีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดไว้ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่ทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งไม่เหมาะสมที่จะเก็บรักษาไว้หรือหากเก็บรักษาไว้จะเป็นภาระแก่ทางราชการมากกว่าการนำไปใช้ประโยชน์อย่างอื่น เลขาธิการอาจสั่งให้นำทรัพย์สินนั้นออกขายทอดตลาดหรือไปใช้เพื่อประโยชน์ของทางราชการ แล้วรายงานให้คณะกรรมการทราบก็ได้

การนำทรัพย์สินออกขายทอดตลาดหรือการนำทรัพย์สินไปใช้ประโยชน์ตามวรรคสองให้